

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

16 (162) КАСТРЫЧНІК 2013 ГОД

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

ПРЫМУСОВАЯ ПРАЦА НЕ ДАЕ ВЫНІКАЎ

Раённыя ўлады не могуць справіцца з абавязанымі асобамі. Нядбайныя бацькі, пазбаўленыя дзяцей, упарта не жадаюць працаваць.

Асобы, пазбаўленыя бацькоўскіх правоў, павінны вярнуць дзяржаве за ўтрыманне дзяцей у дзіцячых установах 893 мільёны рублёў. Нягледзячы на высілкі мясцовых органаў улады, нядбайныя бацькі кампенсавалі толькі каля 416 мільёнаў рублёў з пачатку года. Прычым усе 103 абавязаныя асобы павінны выплачваць каля паўтара мільёна рублёў за кожнае дзіця штомесяц.

Пакуль дзеці знаходзіліся ў сацыяльным прытулку, бацькам далі шанц кінуць піць і вярнуць дзяцей у сям'ю. Многае зроблена для таго, каб іх уладкавалі на працу. Аднак практыка працы паказала, што нягледзячы на праводзімую выхаваўчую і прафілактычную работу з працуючымі абавязанымі асобамі амаль палова з іх сістэматычна здзяйсняе прагулы, парушае працоўную дысцыпліну. Больш за тое, паводле дэкрэта №18 іх немагчыма звольніць з прадпрыемства, пакуль прымушаюць працаваць і вылічваюць грошы на ўтрыманне дзяцей. На сённяшні дзень у раёне пастаянную працу маюць 70 абавязаных, аднак 17 па-ранейшаму нідзе не працуюць.

Але складваецца ўражанне, што "эканамічны эффект" ад дзейнасці такіх абавязаных проста анекдатычны. Ды і не сакрэт, што прадпрыемствы бяруць на працу гэтых людзей толькі пад ціскам з боку выканаўчай улады і вельмі часта плоцяць ім проста за адбыванне на рабочым месцы.

Некалькі лічбаў яскрава сведчаць аб мэтазгоднасці такіх мераў. Да прыкладу, адна жыхарка з вёскі Бубалі здзейсніла за дзевяць месяцаў 125 (!) прагулаў (са 188 рабочых дзён). На рахунку гэтай гора-работніцы з сельгаспадаркі "Ульскі" звыш 19 мільёнаў рублёў доўгу за дзяцей. Яшчэ адна жыхарка з Шуміліна, якую працаўладкавалі на "Вежу" ўмудрылася займець 87 прагулаў. А яе запазычанасць дзяржаве вырасла да 17,8 мільёна рублёў. Зразумела, што бязладныя маці, якія нават забыліся пра ўласных дзяцей, зусім нядзеяздольныя.

Падобная сітуацыя і ў іншых гаспадарках. Абавязаныя асобы, якія працуюць на СААТ "Віткопрадукт", кампенсавалі выдаткі за верасень на 73,5%, у вытворчым цэху філіяла ААТ "Малако" – 30,4%, у ААТ "АграБаравінка" – 22,5%, на ААТ "Шумілінскі льнозавод"– 7,9%. Кіраўнікоў прадпрыемстваў, якія адмахваюцца ад абавязаных асоб, можна таксама зразумець. Ім патрэбны работнікі, а не прагульшчыкі. У работнікаў міліцыі сваёй работы больш чым дастаткова, а яны вымушаны яшчэ і няньчыцца з лайдакамі. Праўда, транспарт для прымусовай дастаўкі абавязаных арганізацыі прадстаўляюць.

Па ўсяму відаць, што дзяржаве стала нявыгадна прымушаць нядбайных бацькоў да працы. Колькі грошай з бюджэту марнуецца на зарплату розным службоўцам, цэлай арміі наглядчыкаў за гора-работнікамі? Ці не перывысілі выдаткі на аплату працы бюракратаў выдаткі на ўтрыманне дзяцей-сірот пры жывых бацьках?

Аляксандр Шчамлёў

ПАРТАЛ ТВАЙГО ГОРАДА: HTTP://SHUMILINA.BY

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ЯКІЯ НАДОІ, ТАКАЯ І ЗАРПЛАТА

Эканамічны крызіс адбіваецца на дабрабыце шумілінскіх жывёлаводаў. Усё часцей работнікам сельгаспадарак раёна затрымліваюць заробкі.

Прычым недахоп грошай – гэта ўжо не асобныя выпадкі, а ўстойлівая тэндэнцыя, якая назіраецца па ўсяму раёну. Эканамісты сцвярджаюць, што ў шэрагу гаспадарак праблемы з выплатай заробкаў узнікаюць кожны месяц. У гэты спіс трапілі УП"Шумілінскі райаграсэрвіс", КУСГП "Сіроцінскі" і "Мішневічы", ААТ "Прыдзвінскі".

Прычынай цяжкага фінансавага стану сельгаспадарак з'яўляецца ўзаемная неплацёжаздольнасць. Даўгі, якія назапашваюцца гадамі, спараджаюць недахоп фінансавых сродкаў на выплату заробкаў работнікам аграпрамысловага сектара. Аднак, хто вінаваты ў нарастанні даўгоў?

Паводле эканаміста "Райаграсервісу" Веранікі Манух, гаспадарка за месяц зарабляе каля мільярда рублёў. На зарплату за верасень трэба аддаць 988 мільёнаў. Сабекошт адной тоны малака 2,6 мільёна рублёў, сярэдняя цана – 2,9 мільёна. Рэнтабельнасць па малаку за студзень-верасень гэтага года склала ўсяго 9%. Да таго ж завіслі даўгі, якія не аддалі перапрацоўшчыкам – мясакамбінату, камбінату хлебапрадуктаў і некаторым іншым прадпрыемствам. У сваю чаргу шумілінскі філіял "Малако" таксама значную суму забірае ў лік пагашэння доўгу. У падобнай сітуацыі апынуліся "Мішневічы", "Сіроцінскі", "Прыдзвінскі". Па-сутнасці, гаспадаркі працуюць у рэжыме банкруцтва.

Эканамісты райсельгасхарчу бачаць выйсце ў павышэнні надояў ад кожнай каровы і рэалізацыі малака дзяржаве больш высокіх гатункаў. Але каму іх павышаць, калі ў раёне здаўна кадравы голад? Спецыялісты масава бягуць з сельскай гаспадаркі. Маладыя стараюцца выехаць з вёскі, уладкавацца на працу ў горадзе, хоць бы ў Расію на заробкі рвануць, але толькі б не працаваць у сельскай гаспадарцы. Калі няма каму працаваць, адсюль і вынікі: з пачатку гэтага года на вытворчы цэх ААТ "Малако" здадзена толькі 23,3% малака гатункам "экстра".

Алесь Шумскі

БЫТ

СЯМ'Я ПАД ПАГРОЗАЙ

У межах акцыі "Сям'я без насілля" шумілінскія чыноўнікі праверылі дваццаць неблаганадзейных сем'яў на тэрыторыі Сіроцінскага сельсавета.

Як правіла, асноўная ўвага надавалася бытавым умовам жыцця дзяцей ў сем'ях, якія знаходзяцца ў сацыяльна небяспечным становішчы і прызнаны асобамі, што маюць патрэбу ў дзяржаўнай абароне.

Група ў складзе прадстаўнікоў камісіі па справах непаўналетніх, аддзела адукацыі і сацыяльнага прытулка выехала для праверкі падрыхтаванасці названых катэгорый сем'яў да зімы. Пад гэтым, у першую чаргу, маецца на ўвазе запас паліва і прадуктаў. Таксама правяраецца чысціня і парадак у доме, наяўнасць пасцельнай бялізны, спраўнасць пячнога абсталявання, наколькі забяспечаны бяспечныя ўмовы пражывання дзяцей.

Падчас рэйду некаторыя сем'і літаральна абуралі сваімі паводзінамі. Вось і ў адным з дамоў у вёсцы Зямцы бачылі неахайнасць і гразь, прычым ні гаспадар, ні яго жонка за два гады (!) не зрабілі спробы навесці парадак. Бацькі, іх малая дзяўчынка так прывыклі да чорнай, замшэлай бялізны, нямытага пасуду, што ўжо і не заўважалі ненармальнага стану рэчаў. Члены камісіі прыйшлі да высновы, што ніякія заклікі да акуратнасці тут не дапамогуць. Таму на днях будзе вырашацца пытанне аб адабранні дзяўчынкі з нядбайнай сям'і.

У астатніх сем'ях сітуацыя была не намнога лепшай. Адны гора-бацькі былі на падпітку, у іншых кватэрах таксама хапала бруду. Аднак нейкія станоўчыя зрухі ўсё ж такі ёсць – дзе-нідзе парадак наводзіцца, радзей заглядаюць у бутэльку. Падкантрольныя бацькі не хочуць, каб у іх адабралі дзяцей. А магчыма, яшчэ больш баяцца страціць грашовую дапамогу ад дзяржавы.

Па выніках праверкі па кожнай сям'і пішацца даведка, даюцца рэкамендацыі па тым, што неабходна зрабіць бацькам. Гэта даведка таксама накіроўваецца ў сельсаветы, школы, якія павінны пракантраляваць выкананне сем'ямі рэкамендацый.

Сяржук Горкі

НАРОДНЫЯ ЎНІВЕРСІТЭТЫ

АДУКАЦЫЯ ДЛЯ ЎСІХ ПАКАЛЕННЯЎ

На Шуміліншчыне будзе рэалізаваны праект: "Навучанне ў рэгіёне: адукацыя для ўсіх пакаленняў".

Развіццё асобы стане прыярытэтам праекта "Навучанне ў рэгіёне": адукацыя для ўсіх пакаленняў".

Такое меркаванне выказала кіраўнік прадстаўніцтва Нямецкай асацыяцыі народных універсітэтаў Галіна Верамейчык. Рэалізацыя пілотнага праекта ў бягучым годзе пачалася на тэрыторыі Віцебскай і Мінскай абласцей.

"Пасля таго, як у краіне быў прыняты Кодэкс аб адукацыі, тэма дадатковай адукацыі атрымала новае гучанне і мае бліскучыя перспектывы развіцця. Кодэкс вызначае дадатковую адукацыю вельмі шырока – гэта як павышэнне кваліфікацыі і перападрыхтоўка кадраў, так і адукацыя, якая павінна спрыяць асобаснаму развіццю, у тым ліку павышаць сацыяльную і грамадзянскую актыўнасць нашых суграмадзян, – сказала Галіна Верамейчык .

Яна падкрэсліла, што рэалізацыя праекта "Навучанне ў рэгіёне": адукацыя для ўсіх пакаленняў " мае на ўвазе вывучэнне сітуацыі на месцах з мэтай выяўлення запытаў і далейшага эфектыўнага выкарыстання мясцовых рэсурсаў для забеспячэння даступнасці рознага роду навучальных праграм. "З аднаго боку ідзе апытанне прадстаўнікоў устаноў і арганізацый , якія аказваюць паслугі ў сферы дадатковай адукацыі, прадстаўнікоў органаў улады, экспертаў. З іншага боку вядзецца анкетаванне насельніцтва (ўсю вобласць ахапіць складана, таму выбраны Віцебск і Шумілінскі раён). Да канца года плануем завяршыць гэта даследаванне".

Вынікі будуць прадстаўлены на выніковым семінары, які пройдзе ў Віцебску ў канцы студзеня. Адкрыты конкурс для арганізацый, якія б хацелі апрабаваць тую ці іншую адукацыйную праграму. Арганізатары спадзяюцца, што ў фінале рэалізацыі пілотнага праекта ў нас будзе створана абалонка для інтэрнэт -партала, у рамках якой розныя правайдэры змогуць прадставіць інфармацыю аб сваіх паслугах.

Паводле Верамейчык, у Беларусі абсалютным трэндам ў сферы дадатковай адукацыі з'яўляецца павышэнне кваліфікацыі – фармальная адукацыя з прысваеннем кваліфікацыі і атрыманнем пасведчання . "Аднак вельмі часта мы бачым, што для паспяховай прафесійнай дзейнасці або развіцця прадпрыемства патрэбныя кампетэнцыі або кваліфікацыі, якія не заўсёды можна пацвердзіць сертыфікатам. Да прыкладу, кіраўнікі гандлёвых прадпрыемстваў у адзін голас заяўляюць, што маладым кадрам браке навыкаў, якія з'яўляюцца дадаткам да прафесійных ведаў. У ангельскай мове маецца

адмысловае пазначэнне soft skills – "мяккія навыкі". У гандлі гэта ў першую чаргу камунікацыя з кліентам і ўменне паднесці тавар".

У рэалізацыі гэтага праекта ў прадстаўніцтве нямецкай асацыяцыі народных універсітэтаў вельмі шмат партнёраў. У Віцебскугэтаабласныінстытут развіцця адукацыі і тэрытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва Першамайскага раёна . На нацыянальным узроўні пытанні даследавання каардынуе Акадэмія паслядыпломнай адукацыі. Актыўны ўдзел у рэалізацыі праекта прымаюць прадстаўнікі народных універсітэтаў Германіі, якія адказваюць за развіццё дадатковага адукацыі на муніцыпальным узроўні.

Алесь Прыбярэжны

ПРАВАПАРАДАК

РОСТ ЗЛАЧЫННАСЦІ

У Шумілінскім раёне ў 2013 годзе павялічыўся ўзровень злачыннасці.

На каардынацыйнай нарадзе, якая праходзіла ў Шумілінскім райвыканкаме, быў праведзены аналіз спраў у раёне па прафілактыцы злачыннасці і па барацьбе з карупцыяй. Паводле раённага пракурора Яўгена Гуляева, Шумілiншчына па выніках года будзе мець рост злачыннасці, калі ўсе зацікаўленыя службы не возьмуць сітуацыю пад пільны кантроль.

Насцярожвае той факт, што расце ўдзельная вага рэцыдыўнай злачыннасці. Менавіта па гэтым паказчыку наш раён займае другое месца ў вобласці. Апроч таго, паказчык "п'янай" злачыннасці таксама намнога вышэй сярэднеабласнога.

Разам з тым назіраецца рост цяжкіх і асабліва цяжкіх злачынстваў – у два разы больш, чым у мінулым годзе (17 супраць 8). Прынамсі, за гэты год у раёне былі здзейснены два забойствы і адзін замах на жыццё.

Гучалі папрокі і ў адрас гэтак званых"дабравольныхдружын", якія часцей за ўсё створаны на прадпрыемствах пад ціскам выканаўчай улады. Аднак у поўнай меры не выконваюць абавязкаў па ахове грамадскага парадку. Па ўсяму бачна, што недапрацоўваюць і саветы грамадскіх пунктаў аховы парадку, наглядальныя камісіі і іншыя структуры.

Сёння, як ніколі раней, шумілінскай міліцыі востра не хапае ўчастковых інспектараў. Намеснік начальніка РАУС І. А. Шаціла паведаміў, што асабліва маладыя кадры не затрымліваюцца на вёсцы – нядаўна двое ўчастковых звольніліся са службы. Паводле апошніх дадзеных, на 1 кастрычніка 2013 года ў РАУС былі патрэбны ўчастковыя інспектары міліцыі, інспектар крымінальна-выканаўчай інспекцыі, оперупаўнаважаны групы па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі, міліцыянер-вадзіцель.

Тым не менш, старшыня Шумілінскага райвыканкама Уладзімір Куранны лічыць, што недахоп кадраў ніяк "не здымае адказнасці і не змяншае аб'ём работы". Кіраўнік раёна патрабаваў ад работнікаў міліцыі больш рашучага прымянення ўсіх службовых паўнамоцтваў. Сельскі люмпен не павінен адчуваць сябе "гаспадаромжыцця". А то часцей бывае і так: вяртаецца былы асуджаны з месцаў зняволення, а яго далейшым жыццём нiхто не цікавіцца, пакуль ён не ўчыніць новае злачынства.

Я.Вайтовіч

ЭПІДЭМІЯ

ЦІ ЁСЦЬ У РАЁНЕ АФРЫКАНСКАЯ ЧУМА СВІНЕЙ?

Шумілінскія ўлады зноў "настойліва рэкамендавалі" жыхарам раёна забіць на прыватных падворках усіх свіней і ўстрымацца ад закупу парасят.

На апошняй нарадзе ў райвыканкаме старшыня раённага Савета дэпутатаў Ірына Новікава далажыла прысутным, што пагалоўе жывёлы на падворках рэзка зменшылася, асабліва свіней. Як вядома, змяншэнне свінапагалоўя ў асабістых падсобных гаспадарках звязана найперш з ачагом эпідэміі АЧС (афрыканская чума свіней) на комплексе "Лучоса", які размешчаны каля вёскі Копці Віцебскага раёна.

Раней ветэрынарныя спецыялісты рэкамендавалі зарэзаць прыватных свіней на падворках паблізу свінакомплекса Добрынскі ў радыюсе ў 5-кіламетровай зоны. Ад свінакомплексу "Добрынскі" Віцебскага камбіната хлебапрадуктаў знаходзяцца вёскі Добрына, Залужжа, Бываліна, Юрава, Зямцы, Сіроціна, Станіславова, Крыцкія. Да 1 жніўня там трымаць свіней забаранялася. Апроч таго, Мішневіцкі, Сіроцінскі і частка Лаўжанскага сельсаветаў увайшлі ў 1-ю паграрічную зону, дзе ўсё пагалоўе свіней прыватнага сектару падлягала забою.

Галоўны ветэрынарны ўрач раёна Іван Галуза заяўляў, што сітуацыя пад кантролем, а на рынку па-ранейшаму ішоў продаж свініны. Праўда і тады вырашылі падстрахавацца: прыватнікам рэкамендавалі ў "добраахвотным парадку" зарэзаць свіней, каб на ўсялякі выпадак "не застацца ні з чым". Аднак панікі не было, і многія людзі гадавалі свіней, як і ў былыя гады.

Але зараз сітуацыя рэзка змянілася. На раённым узроўні ўжо "настойліва рэкамендавана" ўсім жыхарам забіць свіней, якія яшчэ засталіся рохкаць на падворках. Толькі канкрэтнай прычыны "канчатковага вырашэння свінячага пытаня" ўлады не называюць. Але прафілактычныя меры прыняты жорсткія.

Забараняецца продаж свіней, увоз іх у арганізацыі і населеныя пункты. Нельга прывозіць у раён і вывозіць з яго іншую жывёлу, уключаючы птушку, без дазволу райветстанцыі. Гандаль на рынку мясам і іншымі прадуктамі жывёльнага паходжання "часова прыпынены". Акрамя гэтага, забаронена перасылка, у тым ліку і паштовыя адпраўленні, прадуктаў і сыравіны жывёльнага паходжання. Асобы, якія не выконваюць патрабаванні па прафілактыцы небяспечнай хваробы, будуць прыцягвацца да крымінальнай і адміністрацыйнай адказнасці.

Дык ёсць афрыканская чума ў раёне або яе няма? На гэта пытанне ўлады адказу не даюць. Маўчанне ягнят…Але па ўсяму відаць, што хутка і рохкаць у прыватных хлявах будзе некаму...

Алесь Шумскі

ДЭМАГРАФІЧНАЯ СІТУАЦЫЯ

КОЖНЫ ТРЭЦІ ШУМІЛІНЕЦ НЕ ДАЖЫЎ ДА ПЕНСІІ

За жнівень-верасень на Шуміліншчыне нарадзілася паўсотні немаўлят. Аднак па-ранейшаму памірае больш людзей, чым нараджаецца.

У азначаны перыяд у Шуміліне і Обалі памерлі 30 чалавек, яшчэ столькі пайшлі з жыцця ў астатніх вёсках раёна. Прычым з шасцідзесяці памёршых – 20 былі працаздольнага ўзросту. Ад чаго найчасцей паміралі жыхары Шуміліншчыны ў жніўні-верасні? Старасць як прычына забрала 15 жыццяў, анкалогія – 8 жыццяў, захворванні сістэмы кровазвароту – 19. Дзевяць чалавек заўчасна загінулі па знешніх прычынах. За жнівень-верасень бягучага года ў раёне зарэгістравана адно дарожна-транспартнае здарэнне, адзін чалавек пры гэтым загінуў. Зарэгістравана восем пажараў. У агні загінуў яшчэ адзін чалавек.

Лепш выглядае статыстыка шлюбаў. Толькі за жнівень 39 пар зарэгістравалі свае адносіны. Верасень на вяселлі атрымаўся небагаты: ў нашым раёне афармілі шлюбы 20 пар.

А вось колькасць разводаў зменшылася амаль шэсць разоў. У жніўні-верасні судом Шумілінскага раёна разгледжана дзесяць спраў аб скасаванні шлюбу. Пры гэтым большасць разведзеных сем'яў мелі дзяцей. Восем жанчын з'яўляліся ініцыятарамі іскаў аб скасаванні шлюбаў, з боку мужчын зарэгістравана ўсяго дзве заявы. Яшчэ 13 сямейным парам суд Шумілінскага раёна даў тэрмін на прымірэнне.

У жніўні-верасні судовым рашэннем была пазбаўлена бацькоўскіх правоў у адносінах да сваіх непаўналетніх дзяцей адна грамадзянка з вёскі Лескавічы.

А. Прылуцкі

ЗДАРЭННІ

ВІНАВАТЫ КІРОЎЦА АСУДЖАНЫ

Вынесены прысуд вінаватаму ў ДТЗ з машынай хуткай дапамогі ў Шумілінскім раёне.

Кіроўца асуджаны да сямі гадоў пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення і пазбаўлены права займацца дзейнасцю, звязанай з кіраваннем усімі відамі транспартных сродкаў, тэрмінам на пяць гадоў, паведаміў намеснік начальніка аддзела па наглядзе за законнасцю судовых пастаноў па крымінальных справах пракуратуры Віцебскай вобласці, дзяржаўны абвінаваўца па гэтай крымінальнай справе Сяргей Селіханаў.

Падсудны асуджаны па ч.3 арт.317 КК Беларусі за парушэнне правілаў дарожнага руху асобай, якая кіравала транспартным сродкам, што пацягнула па неасцярожнасці прычыненне цяжкіх цялесных пашкоджанняў, смерць дзвюх і больш асоб. Абскардзіць прысуд ён можа ва ўстаноўленым парадку.

Рэзананснае ДТЗ адбылося 23 траўня каля 8.15 у Шумілінскім раёне на 58-м кіламетры аўтадарогі Віцебск -Полацк – мяжа Латвійскай Рэспублікі. У аўтамабіль хуткай дапамогі, які стаяў на абочыне з пяццю медыкамі ззаду ўрэзаўся гружаны аўтацягнік у складзе седлавога цягача маркі DAF. У выніку аварыі загінулі чатыры чалавекі, адзін атрымаў цяжкія цялесныя пашкоджанні.

У ходзе следства было ўстаноўлена, што кіроўца грузавіка парушыў патрабаванні адразу некалькіх пунктаў правілаў дарожнага руху: перавысіў хуткасны рэжым, парушыў дарожную разметку і адцягнуў увагу ад кіравання транспартным сродкам, у выніку чаго перастаў кантраляваць дарожную абстаноўку і здзейсніў ДТЗ. Раней мужчына ўжо прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці за парушэнні правілаў дарожнага руху.

Паводле news.vitebsk.cc

КРЫМІНАЛ

ЖАНЧЫНА ЎЧЫНІЛА КРАДЁЖ

У міліцыю звярнулася мясцовая жыхарка і заявіла, што ў яе скралі залатыя пярсцёнкі.

21 кастрычніка у Шумілінскі РАУС паступіла паведамленне ад 48-гадовай жанчыны аб тым, што невядомы зламыснік днём разбіў аконнае шкло і прабраўся ў дом. Зніклі два залатыя пярсцёнкі.

Нанесена агульная шкода ў пяць мільёнаў рублёў. У ходзе следства выявілася, што крадзёж здзейсніла рабочая 1976 года нараджэння. Распачата крымінальная справа па артыкуле 205 частка 2 КК РБ.

НЕПАЎНАЛЕТНІ СКРАЎ БАЛОН

У жыхара райцэнтра абрабавалі лецішча ў Сіроціне. Прапаў газавы балон і металічная скрыня да яго.

Нанесна матэрыяльная шкода да суму 1,2 мільёна рублёў. Агульны ўрон, нанесены гаспадару, складае 1,2 мільёна рублёў. Як высветлілася ў ходзе вышуку, балон і скрыню скраў непаўналетні жыхар Сіроціна. Вядзецца расследванне.

ПРАПАЎ РОВАР

Жыхарка вёскі Прыазёрная пазбавілася свайго ровара, які пакінула каля пад'езда.

Зараз злачынцы хапаюць усё, што трапляецца ў іх поле зроку. Таму асноўныя прычыны крадзяжоў – гэта неабачлівасць і даверлівасць пацярпеўшых. Міліцыя пастаянна папярэджвае, каб грамадзяне не пакідалі свае рэчы без нагляду, асабліва ў грамадскіх месцах.

Вось і на гэты раз жанчына пакінула свой ровар без нагляду. Праз нейкі час ён знік і дагэтуль не знойдзены.

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым–зрабіцебесплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

НАША ЎЛАДА

ОТКУДА ВЗЯЛИСЬ ДЕНЬГИ НА «ДВОРЕЦ»

Давайте почитаем документы и закончим, наконец, гадать, за какие средства строилась новая резиденция.

«Они даже не знают, сколько это стоит, за какие деньги построено. Там нет ни одного бюджетного рубля». Лукашенко подкинул эту «дразнилку» и уже стало просто делом чести найти «бухгалтерию».

Итак, 17 февраля 2012 года Лукашенко подписал указ № 75 «Об утверждении государственной инвестиционной программы на 2012 год». В нем в таблице 5 есть перечень объектов коммунальной собственности, строительство которых финансируется из государственного бюджета. Между строительством терапевтического корпуса на 100 коек в Осиповичской районной больнице и строительством в Минске квартир для детей-сирот затесался самый обсуждаемый на сегодняшний день объект. На «Административное здание на территории в границах ул. Орловской - просп. Победителей - р. Свислочь» в 2012 году было предусмотрено выделение 200 миллиардов рублей, или 24 миллионов долларов.

Между прочим, это 142 годовых плана по строительству в Минске квартир для сирот и семей, воспитывающих сирот. По крайней мере, если сравнивать с тем же 2012 годом, когда на эти цели из государственного бюджета выделялось только 1,4 миллиарда рублей.

Наступил год 2013-й, стройка, несмотря на кризис и год бережливости, не остановилась. Что не удивительно. Потому как 14 марта 2013 года Лукашенко подписал указ №126, которым вновь обозначил объекты для инвестиций. И в таблице 5 мы вновь видим «Административное здание на территории в границах ул.Орловской - просп. Победителей - р.Свислочь». На нынешний год на объект из госбюджета выделено 974 миллиарда 400 миллионов рублей. То есть 110 миллионов долларов. Теперь это эквивалентно 396 годовым квотам на строительство в Минске жилья для сирот (на 2013 год заложено 2,46 миллиарда рублей).

Одно «административное здание» потянуло из республиканского бюджета больше половины объема годового финансирования строительства коммунальных объектов по всей стране. Это в 10 и более раз больше, чем должно быть выделено средств на все объекты этой категории в каждой отдельно взятой области (кроме Минской). То есть на школы, поликлиники, социальное жилье и тому подобное. Но коль уж Лукашенко вещал студентам, что для него важнее строить квартиры для сирот и многодетных, а не восстанавливать старинные замки, то сравним и с замками. На реконструкцию Коссовского замка, например, в этом году из госбюджета должно быть выделено 1,7 миллиарда рублей. То есть на новую резиденцию радетель народный, историк и скромник «отжалел» в ... 570 раз щедрее.

... Впрочем, главное не это. Главный вопрос: что это было — речи про «ни рубля из бюджета»?

Ответ: очень похоже, что это не провалы в памяти, а просто сказки. Это ведь так приятно, кода ни копейки не потратил, а дворец как-то «по царскому веленью, по моему хотенью» выстроился. Но так не бывает. А бывает, как раз, наоборот: построили дворец, зато не построили десятки детских садов, поликлиник, квартир для сирот.

Мораль той сказки: в грязь лицом с этим дворцом мы не промахнулись.

Светлана Калинкина
«Народная воля»

НАТАТКІ З ВАНДРОЎКІ

ЯК ЗМЯНІЛАСЯ БЕЛАРУСЬ ЗА ЧАТЫРЫ ГАДЫ

Краіна мадэрнізуецца, але страчвае нацыянальную мову, піша патрыярх беларускай дыяспары з Амерыкі.

"...Словам, ад старту да фінішу ўсё наша ліпеньска-жнівеньскае падарожжа – 10 дзён у Польшчы зь Беластокам і 20 у Беларусі – прайшло гладка, прыемна й памятна. Хочацца верыць, што сустрэча наша была не апошняй…

Цяпер тут знаёмыя пытаюцца: «Ну, як там у Беларусі?» Пытаньне ёмістае. Можа й вам будзе цікава пачуць наш адказ.

Мушу сказаць, што за мінулыя чатыры гады зьмены ў вас відавочныя. Значна пашырыўся й мадэрнізаваўся менскі аэрапорт (зь ім мы пазнаёміліся пры адлёце): значна пашырэла электроннае таблё з новымі рэйсамі, больш кіёскаў з сувэнірамі, крамаў з замежнымі бутэлькамі алькаголю й парфумэрыі, перакусачных, банкаўскіх вакон ды іншага.

Пабольшала аўтастрадаў. Новыя, чыстыя, з гладкімі палосамі траўнікаў паабапал. Далейшая хада дарожнага будаўніцтва навідавоку. Прыбыло будаўнічай тэхнікі. Галоўнае, чаго не стае — гэта аўтамабільнай і турыстычнай абслугі. Дзясяткі кілямэтраў без рэстаранчыка, без заправачнай станцыі, бязь месца адпачынку. Па-ранейшаму скупыя, або блытаныя, або зусім адсутныя на бакавых дарогах паказнікі кірунку....

На вуліцах сталіцы пабольшала аўтамабіляў з павышанай доляй навейшых. Амаль у кожнага пешахода пры вуху мабільнік. Людзі выглядаюць крыху лепш апранутымі. Але ўсе па-ранейшаму з авоськамі або мешкаватымі чыноўніцкімі партфэлямі.

Мадэрнізацыйныя зьмены заўважаюцца і ў правінцыі. Зьявіліся кватэрныя туалеты там, дзе іх яшчэ нядаўна не было, душы зь цёплай вадой, машыны да мыцьця бялізны. Мы былі прыемна зьдзіўленыя, пабачыўшы ў раённых Жыткавічах супэрмаркет. Вялікі выбар прадуктаў, хуткая абслуга...

Праўда, калі гаварыць пра заробкі й цэны, то ружовы колер зьнікае. Вочы бачаць, а кішэня не дазваляе. Сямейныя бюджэты трашчаць. Уздоўж дарогаў (падобна як і на Беласточчыне) сёй-той залатвае бюджэтныя дзіркі продажам «дароў» лесу. Але ж такіх прадаўцоў зьнікомая колькасьць. Лес далёка ня ўсім даступны. Дый транспарт каштуе.

Шмат якія гараджане займаюцца «нелегальным вулічным гандлем» (тэрмін менскай адміністрацыі), змагацца зь якім улады заклікалі нядаўна міліцыю ды падатковую інспэкцыю.

Як вынік сацыяльнай дыфэрэнцыяцыі й росту жыццёвага ўзроўню часткі насельніцтва, растуць і цэны. А рост цэнаў даймае якраз найбяднейшых. Жанчына ў харчовай краме: «А што ж гэта такое?! Учора батончык быў пяць тысячаў, а сёньня ўжо сем! Вось табе й падвысілі пэнсіі…» Адна рука дае, другая забірае.

Замежныя тавары нагэтулькі пераважаюць сваімі якасьцямі, што ўрад мае праблему з гандлёвым дэфіцытам: валюта ўцякае за мяжу. Урад змагаецца з гэтымі ўцёкамі рознымі спосабамі, у тым ліку этыкеткамі ў крамах: «Зроблена ў Беларусі». Беларусы, будзьце патрыётамі!

За мяжу ўцякае ня толькі валюта, а й маладыя людзі ў пошуку нармальных бытавых умоваў. Наяўны прыклад: настаўнік-пачатковец зь месячнай зарплатай 275 даляраў шукае кватэры ў Менску й даведваецца, што найтаньнейшая аднапакаёўка будзе каштаваць яму 200 даляраў. Вось і ўладкуй свой быт, калі ня маеш дапамогі ад бацькоў зь дзядамі.

Густой заслонай над беларускай зямлёй павісла расейская мова й русіфікаванае маўленьне. Дэнацыяналізацыйныя ўплывы дабраліся ўжо да фанэтыкі, да цьвёрдых і фрыкатыўных гукаў беларускай мовы. У моўна зьнявечаным Менску засталася адно бледныя сьляды нацыянальнага моўнага скарбу

працяг на стар. 4

ЕЎРАЗІЙСКІ САЮЗ

ПУЦІН ПАДВЕСІЎ МОРКВУ

На саміце еўразійскай тройкі ў Мінску прэзідэнты Беларусі і Казахстана адчувальна прыціскалі Уладзіміра Пуціна.

І той на выніковай прэс -канферэнцыі ўвечары 24 кастрычніка заявіў: Расія згодная пастунова выключыць ўсе канфіскацыі з рэжыму гандлю Мытнага саюза. Ключавым у гэтай фразе ўяўляецца слова "пастунова" .

«Я б узяў часткамі. Але мне трэба адразу», - гэтую фразу Астапа Бэндэра ні Аляксандр Лукашэнка, ні Нурсултан Назарбаеў дазволіць сабе не могуць. Давядзецца працягнуць вязкі гандаль з Расіяй, каб паскорыць этапы працэсу. Пры гэтым наіўна спадзявацца, што Масква адмовіцца ад дыскамфортных сустрэчных умоў.

Адсцягніце на пабудову Эміратаў!

Нават па сухіх радках афіцыйных крыніц можна зразумець, што размова на пасяджэнні Вышэйшага еўразійскага эканамічнага савета 24 кастрычніка была вострай.

Падсыпаў перцу казахстанскі прэзідэнт. Ён наракаў на нераўнапраўе, бар'еры ў Мытным саюзе, цяжкасці доступу прадукцыі з Казахстана і Беларусі на расейскі рынак, падкрэсліў, што яго краіна не можа транзітам праз Расею прадаваць электраэнергію ў Беларусь.

Назарбаеў упіраў на тое, што трэба было б засяродзіцца на ліквідацыі выключэнняў і абмежаванняў па таварах і паслугах у рамках ўжо дасягнутых дамоўленасцей.

Лукашэнка казаў у тым жа духу: колькасць выключэнняў і абмежаванняў не зменшылася, па некаторых напрамках нават ўзрасла. «Мы не можам прадуктыўна рухацца далей, не выканаўшы нашы папярэднія дамоўленасці », - падкрэсліў ён.

Увогуле, падобна, што на нядаўняй сустрэчы ў Астане кіраўнікі Беларусі і Казахстана ў нейкай меры скаардынавалі намаганні.

Артпадрыхтоўку да саміту ў Менску Лукашэнка правёў 21 кастрычніка, у гутарцы з рэдактарамі краін СНД. Зразумела, што гэта апеляцыя перш за ўсё да расійскага кіраўніцтва. Раней, на прэс -канферэнцыі 11 кастрычніка, Лукашэнка канкрэтна растлумачыў, чаго ён хоча ад Крамля перш за ўсё: каб з 1 студзеня 2014 года былі зняты экспартныя пошліны на нафтапрадукты з расійскай нафты, якія Беларусь прыбытковна прадае за межы Мытнага саюза. Інакш, маўляў, можам гэты саюз і не пацягнуць.

«Мы пералічваем ў бюджэт Расіі за нафтапрадукт, вывезеныя на Захад, чатыры мільярды даляраў. А калі б яны засталіся ў краіне? Я б пабудаваў тут Эміраты», - маляўніча апісаў тады перспектыву беларускі афіцыйны лідэр .

Масква патрабуе сустрэчных саступак

Ну, на другія Эміраты па суседству Расія адразу так вось і не раскашэліцца, аднак відавочна, што Пуцін вымушаны саступаць прэсінгу саюзнікаў.

«Мы разумеем, што для нашых партнёраў важна выключыць вось гэтыя выключэнні, звязаныя з нафтапрадуктамі і нафтай і гэтак далей. Мы гатовыя. Для нас гэта страты бюджэту, але мы гатовыя гэта зрабіць», - заявіў расійскі прэзідэнт на прэс - канферэнцыі вечарам 24 кастрычніка.

Аднак ён тут жа адзначыў, што гэта адным махам не вырашыш: спатрэбіцца час і рух па ўзгодненым плана. «Разлічваем на тое, што і партнёры пойдуць нам насустрач, прыбіраючы тыя выключэнні, якія для іх, як яны лічаць, важныя», - дадаў Пуцін.

У любым выпадку чакаць цудаў ад еўразійскай інтэграцыі не прыходзіцца. Бо аб'ядноўваюцца «бедныя, досыць неразвітыя тэхналагічна, якія перажываюць кучу ўнутраных праблем краіны", адзначыў у каментары для Naviny.by дырэктар Цэнтра еўрапейскай трансфармацыі (Мінск) Андрэй Ягораў.

Да таго ж, на яго думку, ідзе гульня, у якой кожны з бакоў спрабуе атрымаць кароткатэрміновыя выгады, у прыватнасці Беларусь - забяспечыць сабе танныя энерганосьбіты, а Расія - задаволіць свае палітычныя амбіцыі.

«Пакуль Расея будзе плаціць, Беларусь, напэўна, будзе дэманстраваць лаяльнасць» , - лічыць Ягораў. Але пры спробах Крамля выставіць патрабаванні Мінск адразу «займае абарончую пазіцыю», а калі наогул ніякіх выгод не будзе відаць, то «Беларусь зусім хутка і выразна разгорнецца ў іншы бок».

Цяжка ўявіць, як Лукашэнка, які звыкся камандаваць урадам і Нацбанкам, будзе падпарадкоўвацца нейкім устаноўленым наднацыянальнымі органамі параметрам эканамічных паводзінаў. Хоць і заяўляў размашыста на пасяджэнні 24 кастрычніка, што «не варта баяцца перадачы дадатковых паўнамоцтваў на наднацыянальны ўзровень" і наогул «суверэнітэт не абраз».

Увогуле, Пуцін пакуль хутчэй падвесіў моркву для партнёраў, чым паднёс ім жаданыя даброты на сподачку. *(скарочана)*

Аляксандр Класкоўскі
БЕЛАПАН

КАРНАЯ СІСТЭМА

ПИСЬМО ИЗ АДА

Шокирующее письмо прислал из тюрьмы политзаключенный Николай Автухович.

В редакцию «Народной воли» передали статью Николая Автуховича. Этот рассказ о тюремной действительности по-настоящему страшен.

- Я нахожусь в местах лишения свободы за нетерпимость к несправедливости. За то, что открыто говорил о коррупции. Но преступлений я не совершал.

За все время нахождения в тюрьме №1 г.Гродно я не обращал внимания на подлости отдельных сотрудников тюрьмы, которые нарушали мои права. Еще до приезда в эту тюрьму я знал, что мне тут могут создать «особенные» условия содержания, но был уверен, что выдержу любые испытания.

Я не жаловался, когда меня по прибытии в тюрьму сразу поселили в камеру-изолятор и продержали там 255 суток. В этой сырой и холодной камере с бетонным полом, без стола и лавок (что запрещено законом) я сидел бы до конца срока, если бы не случайная заметка в газете. В камере от большой влажности, мокрых стен вещи покрывались плесенью даже в сумке. Гнил матрац. При этом отдельные сотрудники тюрьмы издевательски говорили: «Радуйся, что тебе дали номер «люкс»!» Вот только от такого «люкса» у меня, некурящего человека, из легких начали откашливаться влажные сгустки. В этом «люксе» даже летом приходилось сидеть в шапке, а всю зиму на внутренней решетке окна был лед....

Я не реагировал, когда у матери не приняли продуктовую передачу, которую сами же и разрешили, приурочив к нашему свиданию. Мама на свою небольшую пенсию насобирала денег на 30 кг недешевых продуктов, привезла, а ей говорят: «Не положено!» Разве это не издевательство? Хорошо, что я на свидании подготовил ее к такому варианту развития событий и немного успокоил. А так могла бы и инфаркт получить. Разве можно назвать офицеров, не сдержавших свое слово, мужиками? Они не мужики, мужики так никогда не поступят, тем более офицеры.

Не жаловался я и на медиков, которые игнорировали мои обращения за помощью. За год я обращался к ним 40 раз, откликнулись только 6 раз. Причем посещения врачей заканчиваются одним вопросом: «Так что тебе дать, если у нас ничего нет?» А в ИК-5 врачи честно говорили: «Легче оформить бумаги о твоей смерти, чем лечить». У меня много серьезных заболеваний, но при этом медики тюрьмы ни разу (!) не взяли у меня анализы. И такое отношение не только ко мне - подобные жалобы я слышал от многих осужденных.

На прием к начальнику медчасти я не мог попасть более двух месяцев, хотя исправно писал заявления. А когда попал, то на мой вопрос «Почему встречи пришлось ждать так долго?» он ответил, что от меня никаких заявлений не поступало… Да, это правда, написанные осужденными заявления здесь часто уходят в никуда. Один раз меня отказались выводить к адвокату из-за отсутствия моего заявления. Я не стал писать новое, так как буквально за несколько дней до приезда адвоката я отдал заявление на встречу лично в руки начальнику. Так не должно происходить, но происходит.

Я не реагировал на многие другие пакости и провокации, пока с помощью прокурора Гродненской области, который в январе 2013 года посетил мою камеру, не узнал, что являюсь «злостным нарушителем» режима содержания в тюрьме №1. Как оказалось, на меня еще в октябре 2012 года был написан рапорт о том, что я не реагирую на замечания контролера. Хотя в реальности, таких замечаний и предупреждений не было. И в октябре 2012 года мне, оказывается, вынесли выговор, о котором я случайно узнал в январе 2013 года.

Решение о наложении на меня взыскания не было решением администрации тюрьмы. Они только исполняли приказ сверху. Это был приказ людей, способных влиять на ситуацию в целом. Не простых смертных, а людей, близких к верхушке власти. Видимо, они боятся, что я выйду на свободу раньше отмеренного судом срока и предоставлю доказательства своей невиновности.

Что это за тюрьма, в которой под копирку фабрикуют нарушения рядовые контролеры, а руководство изображает свою непричастность к этому? Почему рядовой «вертухай» не боится лгать и ломать судьбы людей? Нет веры таким офицерам, как бы администрация ни оправдывалась. Не бывает таких совпадений, чтобы дважды - в 2012 году и в 2013 году -- я получал взыскания как раз перед тем, как должны погаситься все предыдущие. Таким образом, мне пришлось выразить протест и располосовать лезвием живот. Все эти меры на совести исполнителей. Другого способа привлечь внимание к данной проблеме уже нет. На протестные голодовки администрация не реагирует. Я протестую, так как завтра этот контролер подтвердит, что на его смене Автухович сам повесился в камере на решетке или умер от сердечной недостаточности.

С 2005 года я нахожусь в неволе и вижу, что ситуация с правами осужденных только ухудшается. За это время я хорошо уяснил, что ни надзирающий прокурор, ни любой другой контролирующий орган не решают проблемы осужденных.

... Примеров расправы над искателями правды достаточно. Не случайно осужденные после своих жалоб попадают в ШИЗО и долго не могут из него выйти, получая дополнительные сроки за всякие надуманные прегрешения. Меня самого много раз выводили из ШИЗО к руководству колонии только затем, чтобы «выписать» дополнительное наказание.

Вседозволенность, безнаказанность, круговая порука лишают сотрудников администраций колоний и тюрем чувства меры в произволе. Они даже перестают скрывать и вуалировать свои изощренные методы вымогательства с осужденных и их родных. Более того, многие сотрудники под предлогом недофинансирования исправительных учреждений умудряются организовывать личный бизнес за счет осужденных и их родственников....

Знаю, что в опровержение моих слов администрациям учреждений не составит большого труда найти нужное количество тех, кто станет рассказывать, как им хорошо живется в колониях и тюрьмах, что всех все устраивает и никто ни на что не жалуется. Но, думаю, все понимают, что несложно вложить нужные речи в уста послушного и зависимого раба. Однако я знаю, о чем говорю, и готов ответить за свои слова. Тем более что за последние 20 лет через тюрьмы и лагеря суверенной Беларуси прошло столько людей, что свидетелей не нужно будет искать. Если каждый, кто пользуется интернетом, разместит свой рассказ или рассказы тех своих знакомых, которые побывали в местах лишения свободы, то мир содрогнется, узнав, насколько в Беларуси прогнила эта система.

Это все в XXI веке, это все «цивилизованная Беларусь». В медсанчасти тюрьмы нет самых простых препаратов от простуды. В Гродненской тюрьме больше года не было стоматолога. Здесь не лечат зубы, а сразу удаляют их. Мой сокамерник мучался с больным зубом с января 2012 года. С этого времени он больше десяти раз записывался на прием к зубному врачу, но так и не попал, уехал в колонию в мае 2013 года. Разве это не приравнивается к пыткам?

Про избиения, провокации, издевательства и разные махинации я могу книгу написать (и, возможно, когда-нибудь напишу). Но пока хочу задать другой вопрос: как долго власть будет маскировать за шильдой «законности, справедливости и демократичности» анклавы рабовладельческого строя, созданные за заборами колоний? Как долго общество будет молчать об этой проблеме или делать вид, что она его не касается? Как долго мы будем закрывать глаза на абсолютный произвол?

(значна скарочана)

"Народная воля"

НАТАТКІ З ВАНДРОЎКІ

пачатак на стар. 3

— на некаторых шыльдах, на вулічных табліцах, дзяржаўных будынках ды ў гарадзкім мэтро, дзе яшчэ лашчыць слых прыемны мужчынскі барытон: «Асьцярожна! Дзьверы зачыняюцца. Наступная станцыя Купалаўская».

Пры ўсім гэтым варажнечы да нашай беларускай мовы, якою мы ўсюды карысталіся, мы не адчулі. Мова нацыянальнай спадчыны, калі яе актыўна не падтрымлівае ўрад і мясцовыя ўлады, застаецца аб'ектам абароны з боку лічаных адзінак і маленькіх групаў грамадзянаў...

Несамавітым аднак застаецца яшчэ сярод многіх беларусаў інтэлектуальны вывіх у паглядзе на нацыянальную мову. І на самой рэчы: з далёкіх вякоў як і зь нядаўных дзесяцігодзьдзяў гучаць ва ўнісон галасы найвыдатнейшых постацяў айчыннай гісторыі, што родная мова Богам дадзеная. Пра гэта казалі й кажуць Францішак Скарына, Леў Сапега, Францішак Багушэвіч, Янка Купала, Рыгор Барадулін ды мноства іхных сучасьнікаў. Але мазгі ў нашых людзей нагэтулькі затуманеныя русіфікацыяй (або паланізацыяй), што нават тыя, хто глыбока верачь у Бога, не разумеюць свайго першароднага грэху, калі яны здаюць на пагібель Божы дар, родную мову.

На гэтым пакуль што спынімся. Паспрабуем прасеяць празь сіта развагі ўсё бачанае й чутае. Ды будзем жыць далей думкамі й мроямі пра родную Беларусь". *(скарочана)*

Янка Запруднік

Самэрсэт

XXI СТАГОДДЗЕ

БЕЛАРУСКІ СУПРАЦІЎ

Здохла свіння. Каб не напала рэквізіцыя, мужык паклікаў суседа і ў поцемках, цішком, адцягнулі яны яе далей ад вёскі ды закапалі без слёз і фармальнасцяў.

-- Свінні заўсёды дохлі, -- кажа. -- Купляем корм у п'яніцаў з фермы. Ад гэтага корма, бывае, і свінні дохнуць, і куры слепнуць. А то і нічога ім не робіцца. Заўсёды так было -- жыццё...

Ну дык вось... Закапалі мы тую свінню, але знайшлася адна актыўная дурніца ды патэлефанавала ў раён. Толькі ў раёне таксама нашы людзі, вяскковыя. Не ведаю, што ўжо яны ёй адказалі, але не паехалі. А яна ўсё супакоіцца не можа -- тэлефануе ў вобласць. І вось гэтыя ўжо спецбрыгаду выслалі. Дзякуй мужыку ейнаму, што папярэдзіў. Дык мы работы пакідалі, хуценька дадому кінуліся -- чакаем. Але ж не ведаем, з якога боку яны будуць на нас нападаць, таму цэлую спецаперацыю арганізавалі. Дзяцей на веласіпедах паслалі ў розныя бакі. Мабільнікі ім далі, каб тэлефанавалі адразу, як толькі ўбачаць машыны. А самі -- хто з калом, хто з віламі -- выйшлі бараніць свіней. Усе мужыкі выйшлі! Наша вёска дружная, вы не думайце, хаця адна дурніца ўсё-ткі знайшлася.

І вось едуць. І міліцыя, і ветэрынары, і нейкія пры гальштуках. Мы сталі наўпрост упоперак дарогі, каб нават не даць уехаць у вёску. Старыя, маладыя, дзеці з веласіпедамі... Кажам: "Няма чаго вам тут рабіць, не хвараюць нашы свінні, не аддадзім".

Міліцыянеры -- адразу ўбок (нічога дрэннага не скажу пра міліцыю). А ветэрынары ды тыя, ў гальштуках, давай пагражаць. "Не маеце права. Пасадзім. Аштрафуем. Загад. Супраціў асобам пры выкананні..."

Але мы сцяной стаім. Злосць нейкая і страху ніякага. "Не аддадзім і ўсё, едзьце адсюль".

Яны спрабуюць ехаць -- мы насустрач з віламі. Спыняюцца, людзей душыць баяцца. Крык, мацюкі... Калі б Лукашэнка быў, то, можа б і парвалі яго людзі, не ведаю.

Бабы тым часам выганялі свіней ў калгасную кукурузу: пашчасціла, што поле прама за гародамі. Як справіліся -- то і яны прыбеглі да нас. А ўжо дзе бабы -- там гвалт такі, што не перадаць. Ветэрынар нейкай паперчыная трасе, а адна выхапіла ды на кавалкі. Яны яму і вочы гатовы былі выдраць, не тое што...

Карацей, гэтыя, са спецбрыгады, зразумелі, што тут ужо не свінні, а людзі забітыя могуць быць, і, відаць, спалохаліся.

"Добра, - кажуць. -- Хаця б пакажыце, дзе свінню закапалі".

Ну, ўжо гэтую свінню мы ім аддалі. З ёй яны і паехалі.

Сваіх парсюкоў мы потым яшчэ ці не два дні па кукурузе вылоўлівалі. Усё поле яны патравілі. Дзякуй старшыні, і слова не сказаў, бо ўсё разумее -- чалавек. А вось бабе той, што рэквізіцыю выклікала, цяпер ў вёсцы месца няма, людзі ў вочы плююць. Можа б, і хату спалілі, каб не мужык ейны.

Праўда, вось яшчэ што...

Усе навокал нашу гісторыю чулі, куды ні прыдзем -- распытвалі. Толькі тут недалёка яшчэ адна вёска ёсць, з той жа фермы корм куплялі, дык і там (ужо пасля нас) усё роўна адна лярва актыўная знайшлася. У людзей усіх свіней знішчылі, жывымі палілі, бабкі прытомнасць гублялі. Што ўжо ёй будзе -- не ведаю. Але, паглядзіце, нешта будзе. Людзі ёй не даруюць.

Ды і што яна нарабіла сваім доўгім языком? Навошта? Думала, калі закладзе, ейных свіней чапаць не будуць? Дык усіх знішчылі. І ейных знішчылі.

... Некалі бацька мне прытчу расказваў пра беларусаў: "Выклікаў Бог беларуса і кажа: "Прасі, што хочаш. Толькі тваіму суседу я дам у два разы больш". Беларус падумаў і папрасіў: "Выкалі мне вока..."

Ну, што ж ёсць за людзі?!

х х х

Свінні ў людзей засталіся. Не ўсе, праўда. Што маглі змясціць у халадзільнікі ды маразільнікі -- тое забілі. Астатніх гадуюць. Таму я дурніцай не буду і дзе ўсё гэта адбывалася, не скажу. Хіба толькі пазней, пісьменнікам. Падаецца, што з такімі сюжэтамі новы Мележ можа нарадзіцца. А то і Быкаў...

Светлана Калинкина

"Народная Воля"

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 30.10.2013 у 18.45
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.